

1. Přišla kmotra po večeri, stoupla si u našich dveří. Neuhne, když pes zaštěká, jenom kohouta se léká.
2. Nemotora skoro slepý, hlína se mu na nos lepí. Pracuje i v neděli, razí v zemi tunely.
3. Ve dne malá jako myš, v noci všechno přerostu, když mě vidíš, nevidíš.
4. Má to hlavu jako kočka, má to nohy jako kočka, má to ocas jako kočka, mňouká to jako kočka, a není to kočka.
5. Kdo mé jméno vysloví, hned mne zničí.
6. Celého tě obleku bíle jako do krupice, a když přijdeš do světnice, honem z tebe uteku.
7. Za tmy tmoucí vstala víla, plnou hrstí perly sila. Měsíc viděl, nepověděl, hvězdy znaly, pohlídaly, slunce vstalo, posbíralo.
8. Visí to a neví kde, bije to a neví koho, ukazuje to a neví kam, počítá a neví kolik.
9. Žlutne to a žloutek to není, mléko má a kráva není, chmejří má a house není, foukne vítr a má po čepení.
10. Do šatů mě nabíráš, pak přede mnou zavíráš, v teple pro mne slzí oči, vše se za mnou venku točí, беру z hlavy klobouky, nepouštěj mne do mouky.
11. Když šel tam do hlavy ho tloukli, když šel ven, za krk ho tahali.
12. Stojí babice rozcuhaná velice. Když přijdou časy, zelené má vlasy, když tělo chřadne, do vody padne.
13. Bez nohou jsem, břicho mám, bez hlavy, hubičku mám, beze sluchu, ucho mám, nedýchám, ač hrdlo mám.
14. Člověku jsem dobrý druh, stvořil jsem mu džbán i pluh, les mě živí, voda hubí, jen dej pozor na mé zuby!
15. Co se to leskne v rybníce, komu to spadla čepice? Třpytí se, leskne sítí, nikdo ji rukou nechytí.
16. Špičatý, placatý, lepí se ti na paty, na slunci mu neutečeš, hlavičku mu neučešeš.
17. Chodí v koruně, král není, nosí ostruhy, rytíř není, má šavli, husar není, k ránu chodívá, ponocný není.
18. Dvě kukačky vedle sebe sedí, jedna druhou nevidí.
19. Běží posel beznohý, jest on šelma čtverrohý. Nikomu nic nepoví, přece všechno vypoví.
20. Žádné oči, žádná pusa, žádný nos, uši dvě a z pod klobouku se mu kouří.
21. Přišel k nám host, spravil nám most, bez sekery bez dláta, a přece je pevný dost.
22. Jsem rybář, sítě však roztahuji na suchu, chytám ryby, co létají ve vzduchu.
23. Když se otec směje, matka slzy leje. Dcerka ze sedmeré krásy jasné pásky obléká si.

24. Koruna bez hlavy, bez jazyka rozpráví, necítí, nežije a přec mu srdce bije.
25. Na peci sedí, do nebe hledí. Někdy si zahučí, zavyje, zaskučí, kočky to vědí.
26. Nemá to huby, ale tři zuby, u jídla slouží, po něm netouží.
27. Stojí, stojí židle v lese, žádný si ji neodnese.
28. Železná boudička, dvířka jen maličká, často je otvírá se zoubky hlavička.
29. Kdo mne má v kapse, nemá v ní nic.
30. Zelená jsem, tráva nejsem, červená jsem, krev nejsem, tvrdá jsem, kost nejsem, sladká jsem, med nejsem, vlasatá jsem, panna nejsem.
31. Má sto jehel, žádnou nit. Umí dupat, ne však šít.
32. Stojí, stojí kmotr zlatý, vousatý a kolenatý.
33. Kořeny má skryté v zemi, vypíná se nad jedlemi, stoupá pořád výš a výš, ale růst ji nevidíš.
34. Všechno žere, všechno se v něm ztrácí, stromy, květy, zvířata i ptáci; hryže kov i pláty z ocele, tvrdý kámen na prach semele; města rozvalí a krále skolí, vysokánské hory svrhne do údolí.
35. Nemá plíce, přece dýchá, studená a věčně tichá, věčně pije na své zdraví v brnění, co nerezaví.
36. Pasák hlídá ovce, na tej černej louce, ovčičky jsou ze zlata, louka nemá konce.
37. Pán v červeném klobouce, rozhlíží se po louce, slunci nikdy nesmeká, ale větru, ale větru smekne zdaleka.
38. Patří ti to, ale ostatní to používají víc než ty. Co je to?
39. Princeznička na blátě, v zelenavém kabátě.
40. Hled'me na ni, parádnici: puntíky má na čepici. Bílý závoj, nožka laní -- pozor na tu lesní paní!
41. Přiletěl obrázek, poseděl, složil se, rozložil a odletěl.
42. Otec má na tisíce synů, každému čepici zjedná a sobě nemůže.
43. Stojí víla celá bílá, jenom vlasy zelené.
44. Začátek to má na konci a konec na začátku. Co je to?
45. Čtyři rohy, žádné nohy, chalupu to uzvedne.
46. Kdo to dělá, nechce to, kdo to koupí, nepotřebuje to, kdo to potřebuje, neví o tom.

